

med den nuværende Affattelse ikke Regjeringen Midler ihænde til at øve nogenstomhelst Kontrol. Dette ligger, som ærede Medlemmer vistnok ville vide, deri, at England hidtil er den eneste Magt, som har indført Regjeringsmyndighed til at kontrollere usødygtige Skibe. Lovforslaget peger i sin nuværende Affattelse hen paa, at der skal foreligge et Sødygtighedsbevis fra disse Myndigheder, altsaa fra Embedsmænd, ansatte af den vedkommende udenlandske Regjering. Da slige Myndigheder kun findes i England, har Regjeringen, naar der bliver Spørgsmaal om at kjøbe Skibe i et andet Land, kun denne Vej at gaa, enten at lade det blive ved det Bestaaende eller ogsaa aldeles at sætte sig mod Kjøbet. Denne sidste Vej vil Regjeringen naturligvis aldrig vælge, da dette vilde være at lægge for store Baaud paa Handlensfriheden. Man er altsaa nødsaget til at lade sig nøie med den Sikkring, man kan faae ved Kjøb af engelske Skibe, og aldeles ingen Sikkring at have. Ligeoverfor Skibe, der kjøbes i andre Lande. Naar Forslagsstillerne derfor have foreslaaet at indstøde de saa Ord, der lyde saaledes: „eller paa anden betryggende Maade tilveiebragt“, saa mene de derved at have sat det i Regjeringens Magt at tilveiebringe en vis Sikkring. Spørges der nu om, hvorledes en saadan Sikkring kan tilveiebringes, vil den simpleste og naturligste Maade være den, at man giv Konsulernes Ret til at udstøde disse Nationalitetscertifikater afhængig af, at der foreligger en Erklæring fra Synsmændene for de store Klassifikationsstaber. Som ærede Medlemmer ville vide, er der visse større Skibfaber i Europa, hvis Erklæring om Skibe tjener til Grundlag for alle Assurancpremier, idet disse Skibfabers Agenter, de saakaldte Gyperter, opstille Skibene efter deres Sødygtighed i forskellige Klasser, nemlig i Reglen 3 Hovedklasser med Underafdelinger. Efter Skibenes Klassifikation betales Præmien for Assurancen, og det er altsaa i Tilid til disse Besigtelsesmænds, disse Gyperter Dygtighed, at hele Assurancforretningen drives. Som Følge deraf ere disse Mænd Folk, hvis gode Navn og Rygte og hvis Livsophold afhænger af deres Paalidelighed, og man har altsaa her en Kilde, hvorigjennem m. n. kan faae saghyndige og gennemgaaende paalidelige Oplysninger om Skibenes Dygtighed. Det er denne Kilde, som Regjeringen sættes i Stand til at benytte ved den ringe Tilføielse, som vi foreslaa til Regjeringens Forslag. Det kan vel ikke negtes, at der findes en større Garanti i en Regjeringsmyndighed, idet Ansvar der kan gøres gjældende, medens Ansvar i slige Sager

vanffelig kan gøres gjældende over for Folk i private Stillinger; men i Genhold til de Argumenter, jeg ansørte for Gyperternes Paalidelighed, tror jeg, at der kan opnaas en temmelig betryggende Garanti ved at lade dem besigtige Skibene, inden disse gaa over til at blive dansk Eiendom. Derved sættes Regjeringen i Stand til at vaage nogenlunde over, at vi ikke faae usødygtige og ubrugbare Skibe indførte fra andre Lande end England. At Regjeringen vil indskrænke sig til kun at benytte denne Vej, indtil andre maatte følge Englands Exempel ved at ansætte Embedsmænd til det omhandlede Hverv, betragter jeg som en Selvfølge. Det foreliggende Endringsforslag vil saaledes efter Forslagsstillerens Skøn ikke kunne berede Regjeringen nogenstomhelst Vanffelighed, medens det paa den anden Side giver Loven en fyldigere Tone til at gennemføre sin Tanke. Forslagsstillerne nære derfor det Haab, at den høitærede Indenrigsminister vil stille sig gunstig til Forslaget.

Indenrigsministeren (Stuel): Ved Lovforslagets Fremlæggelse tænkte Regjeringen ganske vist nærmest og maaske alene paa England. Det har sin naturlige Grund deri, at det jo er fra England, at Bevægelsen er kommen, og hvorfra Opfordring er udgaaet til at slutte sig til de der trufne Foranstaltninger for at gøre disses praktiske Nytte større. Der var saa meget mere Grund til navnlig at have sin Opmærksomhed henvendt paa England, som det jo er derfra, Faren egentlig truede. Den Omstændighed, at man gjorde de mindre sødygtige Skibe praktisk ubrugelige i England, bevirkede, at de overførtes til andre Nationer, og det er bekendt, at der er et overordentlig stort Antal gamle Skibe solgt fra det nævnte Land i de sidste Aar. Jeg erkjender imidlertid, at den foreslaaede Endring i Lovforslaget kan have sin Betydning, forsaavidt det kunde være nyttigt og hensigtsmæssigt ogsaa paa andre Steder at træffe Foranstaltninger til, at usødygtige Skibe ikke kunne gaa over til dansk Eiendom, og jeg kan saa meget mindre have Noget mod Endringen at erindre, som den giver Regjeringen en uvidet Myndighed, som jeg i paakommende Tilfælde ikke skal undlade at benytte i Overensstemmelse med den Hensigt, hvori den er foreslaaet. Jeg skal saaledes for mit Vedkommende anbefale det stillede Endringsforslag til Thingets Bebtagselse.

Carstensen: Maa jeg paa egne og Medforslagsstilleres Begne talke den høitærede Minister